

گزارش دبیر کل سازمان ملل متحد راجع به خشونت علیه کودکان

پیام‌های کلیدی

۱. خشونت علیه کودکان قابل اجتناب است و باید جلوی آن را گرفت.
۲. هر کودک حق برخورداری از زندگی بدون خشونت را دارد. خشونت علیه کودکان به هیچ وجه قابل توجیه نیست.
۳. کودکان می‌توانند مشارکت ارزشمندی در کمک به درک خشونتی که با آن مواجهند و آسیب‌های ناشی از آن داشته باشند. ما باید به کودکان گوش دهیم و از آنها یاد بگیریم و آنها را در یافتن راه‌حل مناسب مشارکت دهیم.
۴. بهترین راه مقابله با خشونت علیه کودکان پیشگیری از آن به وسیله برنامه‌های پیشگیرانه است. دولت‌ها باید در سیاست‌ها و برنامه‌هایی که عوامل ایجاد خشونت علیه کودکان را بررسی می‌کنند بیشتر سرمایه‌گذاری کنند.
۵. دولت‌ها و کلیه اقشار جامعه باید ضمن اولویت دادن به پیشگیری از خشونت علیه کودکان، به وظایف خود در مقابل کودکان عمل کنند و کسانی که عامل این خشونت هستند را مورد بازخواست قرار دهند.
۶. خشونت باعث تهدید بقا، سلامت و آینده کودکان می‌شود. زخم‌های جسمی، احساسی و روحی ناشی از خشونت، اثرات عمیقی بر رشد و سلامت و توانایی یادگیری کودکان خواهند داشت.
۷. خشونت علیه کودکان هیچ مرزی نمی‌شناسد. خشونت می‌تواند در هر کشوری اتفاق بیفتد و از مرزهای اجتماعی، فرهنگی، مذهبی و قومی فراتر رود.
۸. بیشترین بخش خشونت علیه کودکان پنهان است. اغلب کودکان آزاری‌ها پشت درهای بسته اتفاق می‌افتد و به دست کسانی که کودک باید به آنها اعتماد کند مانند والدین، اعضای خانواده، و دوستان و آشنایان. کودکان در سکوت رنج می‌برند و از ترس خجالت و یا سرزنش در مورد این آزار صحبت نمی‌کنند.
۹. اگرچه این واقعیت غیرقابل انکاری است که تمامی کودکان به صرف کودک بودنشان آسیب‌پذیر هستند، اما برخی از کودکان به دلیل جنسیت، نژاد، قومیت، معلولیت یا وضعیت اجتماعی‌شان آسیب‌پذیری بیشتری دارند.
۱۰. خشونت علیه کودکان فراتر از خشونت صرف جسمی است. آزار، غفلت و بی‌اعتنایی و سوءاستفاده اشکال متفاوت خشونت علیه کودکان هستند. کودکان می‌گویند که تبعیض و تحقیر آنها را به شدت اذیت می‌کند و اثرش روی آنها می‌ماند.
۱۱. خشونت علیه یک کودک فارغ از شکل آن، به آن کودک می‌آموزد که خشونت امری پذیرفتنی است و لذا چرخه خشونت را تداوم می‌بخشد. امروز با جلوگیری از خشونت می‌توانیم به ساختن آینده‌ای کمک کنیم که در آن خشونت دیگر تحمل نخواهد شد.
۱۲. خشونت به فقر، بی‌سوادی و مرگ زودرس تداوم می‌بخشد. اثرات جسمی، روحی و روانی خشونت شانس کودکان برای تحقق توانایی‌هایشان را از آنها می‌رباید. تکرار چندین باره خشونت علیه کودکان نیز توانایی‌های یک جامعه را برای رسیدن به توسعه از بین می‌برد و پیشرفت‌ها به سوی اهداف توسعه هزاره را محدود می‌کند.